

مقاومت به خشکی جمعیت‌های مختلف گیاه چمنی مرغ (*Cynodon dactylon* (L.) Pers)

نعمت‌الله اعتمادی^۱، احمد خلیقی^۲، خورشید رزمجو^۳، حسین لسانی^۴، ذبیح‌الله زمانی^۵

۱ - عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

۴ - عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

در انتخاب چمنها مقاومت به خشکی در مناطق خشک و نیمه خشک دارای اهمیت زیادی است. مرغ یا چمن آفریقایی از مهمترین گیاهان پوششی مناطق گرمسیر و نیمه گرمسیر محسوب می‌شود. این گیاه به پاخوری، خشکی و شوری مقاوم بوده و برخی ارقام آن دارای بافت، رنگ و تراکم مناسب می‌باشند. در این مطالعه ۱۵ جمعیت انتخاب شده از مرغزارهای طبیعی، کنار جوی و مزارع استانهای چهارمحال و بختیاری، اصفهان، گیلان و مازندران به همراه رقم Tifdwarf در گلداهنهای پر شده از خاک مزرعه کشت گردیدند. پس از استقرار کامل گیاهان، مقاومت به خشکی آنان از طریق درصد سوختگی برگها و سپس برگش پذیری تعیین شد. تبخیر تعرق (ET)، مقدار پرولین، طول کل ریشه‌ها و قطر ریشه‌ها نیز اندازه گیری گردید. بین جمعیت‌ها تفاوت معنی داری از نظر میزان پرولین، طول کلی ریشه و قطر ریشه مشاهده شد، اگرچه بین جمعیت‌های چمن و تبخیر تعرق تفاوت معنی داری دیده نشد. جمعیت 88-Khl-17 و 88-GNi بیشترین و 11-Ns کمترین مقاومت به خشکی را نشان دادند بین مقاومت به خشکی با قطر ریشه، مقدار پرولین و تبخیر تعرق همبستگی معنی داری مشاهده نگردید. در حالی که این همبستگی با طول کلی ریشه‌ها معنی دار بود. این مطالعه نشان داد، با توجه به تفاوت در مقاومت به خشکی جمعیت‌های مختلف مرغ امکان انتخاب جمعیت‌های مقاوم به خشکی امکان‌پذیر است و این مقاومت همبستگی زیادی با طول کلی ریشه‌ها دارد.